Чисельні методи

Нікіта Скибицький

10 лютого 2019 р.

Зміст

0.1	Елемент найкращого середньоквадратичного наближення		1
	0.1.1	Системи ортонормованих функцій	4
	0.1.2	На дискретній множині точок	5
	0.1.3	Для періодичних функцій	5

0.1 Елемент найкращого середньоквадратичного наближення

Ми зараз будемо розглядати елементи найкращого наближення в різних конкретних гілбертових просторах, але загальну теорію сформулюємо для абстрактного гільбертового простору H.

Отже, нехай R=H, тоді $\exists !$ ЕНН. Тоді

$$\Delta(f, \Phi) = \|f - \Phi\|. \tag{0.1.1}$$

А наша формальна задача набуває вигляду: знайти

$$\inf_{\Phi \in M_n} \Delta(f, \Phi) = \Delta(f). \tag{0.1.2}$$

Тоді ЕНН Φ_0 має вигляд:

$$\Phi = \sum_{i=0}^{n} c_i \cdot \varphi_i, \tag{0.1.3}$$

де $\varphi_i \in M_n$.

$$\left\| f - \sum_{i=0}^{n} c_i \cdot \varphi_i \right\|^2 = (f, f) + \sum_{i,j=0}^{n} c_i c_j \cdot (\varphi_i, \varphi_j) - 2 \sum_{i=0}^{n} c_i \cdot (f, \varphi_i). \quad (0.1.4)$$

Для ЕНН Φ_0 з (??) маємо:

$$(f - \Phi_0, \Phi = 0), \forall \Phi \in M_n,$$

а тоді

$$(f - \Phi_0, \varphi_i) = 0, \quad i = \overline{0, n}. \tag{0.1.5}$$

Підставляючи в (0.1.5) вираз (0.1.3) будемо мати наступне:

$$\sum_{j=0}^{n} c_j \cdot (\varphi_j, \varphi_i) = (f, \varphi_i), \quad i = \overline{0, n}. \tag{0.1.6}$$

Це є СЛАР відносно невідомих коефіцієнтів c_i .

Якщо система функцій $\{\varphi_i\}$ є лінійно-незалежною, то матриця $G=(g_{i,j})_{i,j=\overline{0,n}},$ то $detG\neq 0$ і система (0.1.6) матиме єдиний розв'язок.

Система (0.1.6) має симетричну матрицю, тому доцільно розв'язувати (0.1.6) методом квадратних коренів, тобто можемо записати її ще у такому вигляді:

$$G\overline{c} = \overline{F},$$
 (0.1.7)

де

$$\overline{F} = \begin{pmatrix} (f, \varphi_0) \\ (f, \varphi_1) \\ \vdots \\ (f, \varphi_n) \end{pmatrix}$$

Відхилення ЕНН у цьому випадку визначатиметься за формулою:

$$\Delta(f) = \|f - \Phi_0\|. \tag{0.1.8}$$

Зауваження. Систему вигляду (0.1.6) можна отримати виходячи з (??). Справді, якщо ми візъмемо праву частину (0.1.4) і позначимо її через функціонал від c, $\Phi(c)$, і запишемо $\frac{\partial \Phi}{\partial c_i} = 0$.

Таким чином ми побудували алгоритм і нібито все добре, але нагадаємо таку річ як число обумовленості:

$$cond(A) = ||A^{-1}|| \cdot ||A||.$$

Ситуація наступна: нехай $\{\varphi_i\} = \{x^i\}_{i=0}^\infty$, тоді якщо ми візьмемо

$$\Phi_n = \sum_{i=0}^n c_i \cdot x^i$$

і будемо шукати ЕНН у такому вигляді, то для $H=L_2([0,1])$. У цьому випадку

$$g_{i,j} = \int_0^1 x^i \cdot x^j \, dx = \frac{1}{i+j+1}, \quad i, j = \overline{0, n},$$

а тоді $cond(G) \approx 10^8$ при n=7, $cond(G) \approx 10^9$ при n=8 і так далі, тобто дуже швидко росте, тобто система (0.1.6) буде дуже погано обумовленою.

Теорема 0.1.1 (Мюнца). Система функцій $1, \{x^{n_i}\}, 0 < n_1 < n_2 < \dots$ буде повною якщо ряд

$$\sum_{i=0}^{\infty} \frac{1}{n_i}$$

буде розбігатися.

Якщо ж у (0.1.6) ми розглянемо ортогональну систему функцій $\{\varphi_i\}$ простору H, то матриця G системи (0.1.6) буде діагональною, а c_i можна буде знайти за формулами

$$c_i = \frac{(f, \varphi_i)}{(\varphi_i, \varphi_i)}, \quad i = \overline{0, n},$$
 (0.1.9)

а Φ_0 можна буде як і раніше знайти за формулою (0.1.3):

$$\Phi = \sum_{i=0}^{n} c_i \cdot \varphi_i.$$

Нагадаємо умови ортогональності:

$$(\varphi_i, \varphi_j) = \begin{cases} 0, & i \neq j, \\ \neq 0, & i = j. \end{cases}$$

У цьому випадку з (0.1.4) будемо мати, що

$$||f - \Phi||^2 = ||f||^2 - \sum_{i=0}^n c_i^2 \cdot ||\varphi_i||^2.$$
 (0.1.10)

Якщо ж $\{\varphi\}$ – ортонормована ситсема функцій, тобто

$$(\varphi_i, \varphi_j) = \delta_{i,j} = \begin{cases} 0, & i \neq j, \\ 1, & i = j. \end{cases}$$

У цьому випадку розв'язок системи (0.1.6) матиме вигляд

$$c_i = (f, \varphi_i), \quad i = \overline{0, n},$$

$$(0.1.11)$$

$$\Phi_0 = \sum_{i=0}^n c_i \cdot \varphi_i, \tag{0.1.12}$$

$$\Delta^{2}(f) = \|f - \Phi_{0}\|^{2} = \|f\|^{2} - \sum_{i=0}^{n} c_{i}^{2}.$$
 (0.1.13)

Можемо записати розвинення функції f в ряд Фур'є:

$$f = \sum_{i=0}^{\infty} (f, \varphi_i) \cdot \varphi_i, \qquad (0.1.14)$$

$$||f||^2 = \sum_{i=0}^{\infty} c_i^2.$$

Тоді виходячи з (0.1.13) будемо мати, що

$$\Delta^{2}(f) = \|f - \Phi_{0}\|^{2} = \sum_{i=n+1}^{\infty} c_{i}^{2} \xrightarrow[n \to \infty]{} 0.$$

Зауваження. Якщо система функцій $\{\varphi_i\}$ ортогональна з ваговим коефіцієнтом ρ , тобто

$$(\varphi_i, \varphi_j)_{\rho} = (\rho \varphi_i, \varphi_j) = \begin{cases} 0, & i \neq j, \\ \neq 0, & i = j, \end{cases}$$

то у цьому випадку формула (0.1.9) набуде вигляду

$$c_i = \frac{(f, \varphi_i)_{\rho}}{(\varphi_i, \varphi_i)_{\rho}}, \quad i = \overline{0, n}. \tag{0.1.15}$$

0.1.1 Системи ортонормованих функцій

- 1. На [-1,1] з $\rho=1$ є поліноми Лежандра.
- 2. На [-1,1] з $\rho = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$ є поліноми Чебишева.
- 3. На $[0, \infty)$ поліноми Ерміта.
- 4. поліноми Якобі
- 5. ...

0.1.2 На дискретній множині точок

 $H-\ell_2$, простір сіткових функцій, у ньому $(u,v)=\frac{1}{N}\sum_{i=1}^N u_i v_i,$ тоді $Q_n(x)=\sum_{j=0}^n a_j\cdot x^j.$

Система функцій $\{\varphi_i\} = \{x^i\}$ буде лінійно незалежною якщо $n \leq N-1$. У свою чергу при $n \geq N$ поліном $Q(x) = (x-x_1) \cdot \ldots \cdot (x-x_n)$ може обертатися в 0 на всій сітці якщо в якості x_i взяти вузли сітки оскільки $n \geq N$.

0.1.3 Для періодичних функцій

Нехай $x \in [0, 2\pi)$ і розглянемо функцію $\{\varphi_k\} = \{1, \cos x, \sin x, \dots, \cos kx, \sin kx\}$, тоді тригонометричним поліномом степеню m назвемо

$$T_m(x) = \sum_{k=0}^{m} (a_k \cdot \cos kx + b_k \cdot \sin kx).$$
 (0.1.16)

$$(\sin kx, \sin mx) = \begin{cases} 0, & k = m \\ \pi, & k \neq m, \end{cases}$$
 (0.1.17)

 $(\sin kx, \cos mx) = 0,$

$$(\cos kx, \cos mx) = \begin{cases} 2\pi, & k = m = 0\\ \pi, & k = m \neq 0\\ 0, & k \neq m. \end{cases}$$

$$a_0 = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \, \mathrm{d}x,\tag{0.1.18}$$

$$a_k = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cdot \cos(kx) \, dx, \quad k = \overline{1, m},$$
 (0.1.19)

$$b_k = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(x) \cdot \sin(kx) \, dx, \quad k = \overline{1, m}.$$
 (0.1.20)

Зауваження. Якщо функція періодична не на $[0, 2\pi]$, то потрібно зводити або функцію на відповіний проміжок, або систему функцій.

Зауваження. Якщо функція f парна відносно точки π , то $b_k=0$, а

$$a_k = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \cdot \cos(kx) dx, \quad k = \overline{1, m},$$

a якщо непарна, то $a_k=0$, a

$$b_k = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} f(x) \cdot \sin(kx) dx, \quad k = \overline{1, m}.$$

Задача 0.1. Показати, що тригонометрчина система функцій до $\sin mx$, $\cos mx$ на множині рівновіддалених точок $x_i=i\cdot \frac{2\pi}{n},\ i=\overline{1,n},\ x_i\in (0,2\pi]$ є ортогональною, та ортонормувати її.

Зауваження. У нас степінь полінома $2m \le n-1$, а тоді тригонометричний поліном на дискретній множині точок ми можемо записати у вигляді (0.1.16) з коефіцієнтами

$$a_0 = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n f(x_j),$$

$$a_k = \frac{2}{n} \sum_{j=1}^n f(x_j) \cdot \cos(kx_j),$$

$$b_k = \frac{2}{n} \sum_{j=1}^n f(x_j) \cdot \sin(kx_j).$$